

Гурко и началникътъ на този отредъ, нареченъ габровски, си дали дума да поченжтъ нападанъето си едновременно и отъ двѣтъ страни, именно на 5-й юния.

Щомъ получилъ разрѣшение да трѣгне на походъ, Гурко испроводилъ единъ прѣденъ отредъ още на 28 юния, подъ началството на генерала Рауха. Самъ Гурко съ останѣлитъ войски потеглилъ къмъ Хаинския буазъ на 30 юния, а на 1 юлий билъ вече отгатыкъ Балкана.

Въ това сжщото врѣме генералъ Гурко испроводилъ полковника Чернозубова да завземе Елена и Бебрево, и да разузнае на кждѣ се намѣрва наприателя по нея страна. Полковникъ Чернозубовъ дошелъ до Бебрево, разоржжилъ жителитъ, узналъ, че въ околията нѣма турска войска и сетнѣ се присѣдинилъ къмъ главнитъ сили.

Авангардътъ на генерала Рауха билъ вече задъ Балкана, когато Гурко срѣщу 1-й юлия, т. е. прѣзъ нощта на 30 юния около часъ по пладне стигналъ въ колибитъ Поровци. Вечеръта на 1-й юлия той билъ на южната страна на прѣвала съ всичката си пѣхота, 4 казашки сотни и съ 14 горски топа. Съ тѣзи войски Гурко нощувалъ на три часа отъ Хаинитъ; другитъ части конница и конната артиллерия нощувала задъ прѣвала и на самия прѣвалъ.

На 2-й юлия сутринъта Гурко оставилъ бивуака си и къмъ 10 часа сутринъта той се приближилъ къмъ Хаинитъ. Тукъ съвсѣмъ неожиданно той застигналъ около 300 души аскеръ-анадолци. Най-напрѣдъ Турцитъ се опитали да се опржтъ, но видѣли, че нѣма да го бжде и ударили на бѣгъ къмъ Сливенъ. Подирѣ имъ потирили ги Казацитъ. По този начинъ, сутринъта на 2-й юлия Хаинкюйския проходъ билъ вече въ руски ржцѣ, а генералъ Гурко, като дигналъ авангарда си напрѣдъ, спрѣлъ се въ Хаинитъ, гдѣто почакалъ да се събере всичкия му отредъ. Завземанъето на Хаинитъ или Хаинкюю сторило на Русситъ единъ човѣкъ убитъ и петима ранени.